

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

En man på landet, som Cantli - Waktmästaren
Mothander utan twiswel känner; behöfwer en ny
god Sille - not.

De som åstunda tillförlitelig underwisning ej min-
dre i skrif - och räkning, än uti Hårads - Bokhålleri,
kunna swärligen träffa bättre wäglärdare, än Hårads-
skrifwaren Herr J. Wahman, som nyligen hieftot-
tat, och bor på Kongsgatan, hos Sadelmakaren
Weddeklin, wid Hästetorget.

En Sillebod, belägen wid nordre ålf, ej långt
ifrån Kongålf, och upbyggd af något forswirke, brä-
der och bakuner, 12 alnar bred, och 28 lång, är med
hela sit innanrede, som fenster, dörrar, contoir, bord
och bänkar, til salu. Wid Bodören är et djup af
13 til 14 alnar, at största fartug kan gå in, lossa och
lasta med beqwämlichkeit. Den som har tycke för
samma Sillebod, anmåle sig antingen hos Krono-
befalningsmannen Herr Uingren i Kongålf, eller
förenämde HåradsSkrifware här i staden.

Hela Bokhandelen har råttu sit säte på Kongsg-
gatan, sedan Bokbindaren Winberg äfwen flyttat
dit; hwilken redan erhållit nya meubler i sit hus, jag
menar nyligen ifrån Köpenhamn ankomna böcker.

Om någon wil resa til Warberg, och ej tilbaka, står
en Chaise til tjenst hos Skepparen Hising här i staden.

Rättelser. I Magasinet N:o 14. s. 220 märket
jag en hel rad wara förbigången; mistningen wansta-
par altför mycket Fransta Grasskriften, om dessa orden,

Abjurant la Rive Svedoise,
ej så sit tilbörliga rim och sinrika fylnad med den
utelemnade wersen:

Aux Irlandois vint chercher noife.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 3 Maj 1760.

Min Herre,

Sedan Götheborg blifwet et behageligt säte för
Öst - Indiske handelen i Sverige, och en trygg
hamn, hwarest Chinasarare glade lasta sina anfa-
re: så lära de meste hafwa sig bekant, hwad för et
wälsignat wisterhus, och därjämte helsosamt apothe-
que Skaparen för de seglande ifrån Öst - Indien
midt i öfna hafwet nedlagt; jag menar, på *St
Ascension*, som är belägen ungefärligen under
8 grader, söder om natt - och dagjämninglineen,
hwarest de ej mindre helsosama än smakeliga Sköld-
paddor fångas.

Pratgirige storskrifware och halfårde Öst - Indie-
sarare plåga stundom hafwa många nyheter hem
med sig, hwarmed de fånga de okunnige, när The
och Porcellin ej räcker til.

So wet, om icke Sköldpaddan, det menlösa
kräket, blifwet späckad med mycken ofanning, och
framsatt för nyfikne natur - forskare. Det gör mig
wål lika mycket; ty ingen skulle bedraga mig på
smaken,

smaken, om en så helfosam spis - kammare fans på våra kalla och nakna klippor. Men följande små anmärkningar, som jag nyligen funnet ibland mina papper, gjordes, då jag år 1753 var med Skeppet Enigheten. Trovärdighet är det endaste värde, som jag förbehåller följande

Beskrifning uppå Sköldpaddan.

Testudo eller Sköldpadda räknas til det släktet, som naturen lemnat frihet, at så wäl så gåsta i hafwet, som på landet, fast hon på båda ställen är utsatt för snapphanar. Squalus, Hayen eller Piscis Jona, som han annars kallas, emedan troligast är, at denna waret Jona hårbärge i hafwet, oroar både äldre och yngre; men i synnerhet de sednare; så at denne Kaparen härjar ärligen mer, än alle Europäische Ost-Indiesfarare.

Jag har en gång sedt detta sjödjur, och en hård strid imellan en stor Sköldpadda och en Haye, som slutades därmed, at den förre miste sin främsta högra ära, eller sehnan, hwarmed hon hjälper sig fram både at summa, och krypa på stranden. Men ungarna af Sköldpaddorna få fortare afgang; ty när de 100de tals, hwardera ungefärligen 4 tum långa och 3 tum breda, söka hafwet, at, efter den hetta, de i torra sanden utstått, under sin utfläckningstid, få lättast sig; så wakar fienden (Hayen) wid dören, och de komma knapt i hafwets försuga, för än de blifwa et rof för den glupske strandfogden.

De tre slag af Sköldpaddor, som Pierre Pomet omtalar uti sin Histoire générale des Drogues.

Liv.

Liv. prem. Chap. 36 och kallar Tortue de Mer eller Franche; de la Kaoüanne och du Caret hafwer jag alla sedt, af hwilka mesta Skilnaden består i storleken och smaken af köttat.

Den första Tortue de Mer eller Franche är den samma, som utwalt Ascension til sit hemwist, och är smakeligast. En Matros-anecdot är, at denna Sköldpadda skal hafwa trenne hjertan; men på ömse sidor af hjertat, där Arteria Magna har sit fäste, utgår en truncus, eller som Fransmannen kallar: les Oreilles du Cœur.

Af detta besynnerligen tillspade hjerta hafwa Franske patrioter taget sig anledning til en smickrande gifning eller spådom: at emedan Sköldpaddehjertat är en Hieroglyphie eller liknelse til Franska Kungen, så wil sådant betyda de Franska Nybyggens lyckliga framgång i America, hwarest en anfentlig myckenhet af dessa Tortues de Franche stola finnas.

Jag hafwer en gång Anatomiserat en lefwande, och funnet märkwärdigt:

1. **Hufvudet**, hwilket är litet emot hufwets kropp, wid hwilken det hänger, fast med en stacfor, doch tjock hals, den likwäl de största kunna utsträcka wäl i quarter utom öfre Skölden, och se sig något om på ömse sidor.

2. **Ögonen**, som äro och tåmmeligen små emot des öfriga kropsdelar; stenarne swarte och klare. Hon blunkar stiftewis med ögonen, såsom somliga andra kreatur.

3. **Munnen**, som öppnar sig tåmmeligen widt, då den öfra käftan går något utöfwer den nedra wid

S 2

ihop-

ihoplågningen. Hon är ej wäpnad med tänder; men båda kästarna äro så wäl i kanten, som innan til krusade, likasom säg-tänder, hvars taggar eller skuror, wid bitande passa imellan hwarandra, och göra hånne stor tjenst til sit försvar.

Märkeligt är, at i den största Stölpaddas hufwud finnes knapt et Thefledblad hjerna, hvarsöre hon ock är, som jag tror, den dumaste ibland Amphibier och Neptilier, om annars dum- eller qwidhets grader kunna ibland de ofskälige finna rum.

4. Hjertat är stort, och de omtalte Trunci, eller kan hända lobar, hwardera hälften mindre, upfylde med ganska mycken svartagtig och kall blod.

Arterier, ädror, muscler, nerver och senor äro ej allenast många, utan ock stora, tjocka, starka, sega och spånstiga.

Aldrig tror jag, at det största fyrefota jordkreatur hafwer så stora ädror, i mån efter sin storlek, eller så blodfulla, som dessa Neptuni storfråk.

Demna, som nu war i mina händer, war ibland de medelmättiga, ungefärligen 6 quarter lång och 4 och en half bred; men hade likwäl in emot 5 kanor blod uti sig.

Efter somlige sjömåns Awisor, berättas, at en Stölpadda skal hafwa 3ne slags kött, nämligen öre, hönse- och fiske- kött; men sådant är en frugt af någon swaghet, som hänger wid en del af dem, som ofta passerat lineen.

Stölpaddes- köttets olika ställen i des Kropp, utom fin- och grofheten, med färgen, likasom på Makri- len, utgör hela skilnaden.

Straxt

Straxt eller kort efter at de blifwet fångade, hafwa de et ej mindre öfwerfödigt, än smakeligt fett, til färgen gulgrönt, hwilket brukas dels til matredning, dels ock til lampolja.

Pomet berättar ock, at det wisar en förträffelig werkan för rygwärt, stärker nerverna, och hjälper de slappa til sin wanliga spånstighet.

Man har ej tilgång til detta Ascensionska wisterhuset och apotheket, för än på hemresorna, och då behöfwes det osta som bäst. Scorbutiske, med flere af otjentliga och sega wärkor härrörande sjukdomar, yppa sig merendels på hemresorna, då soppor och tillagada råtter af Stölpaddor äro et specifict och nästan enrådigt hjelpemedel. Alla råheter, sår och orenligheter, ja Spanska och Chinesiska galanterier plåga understundom på hemresorna komma i dagsljuset, då Stölpaddes- kött och soppa ätes; ty det är en farlig påförare i människans inre delar. Det förtunnar bloden, rensar genom stolgång, är därjämte swetdrifwande, och befordrar märkeligen transpirationen. Jag hafwer sedt Benerici och scorbutici, som waret i tämmeligen hög grad angrepne, så at på de sednare tandköttet både losnat och waret mycket släckigt; hwilke likwäl med Stölpaddes- kött och soppa, blifwet innom 14 dar utan annan läkedom fullkommeligen återstälte.

(Fortsättningen härnäst.)

Min Herre,

Se här en målning, af et mindre sällsynt, än be-
krifwet, djur. Jag talar om et kreatur, som i.
S 3 har

har alla utwärtens kännetecken af en människa; ty det är et animal mammale * har fyra parallela framtänder ofwan i munnen, och 2ne spenar, som sitta på bröstet; går uprätt på 2 fötter, med knän wända framåt, är wid pass tre alnar långt, och har näsan imellan bågge ögonen, m. m. Men är dock intet mindre än människa, som af följande kan slutas. Det bör nog märkas, at här warder allenast hanen beskrifwen, emedan jag ännu ej sät tillfälle at fullteligen lära känna honan, som til anseende är hanen något olif.

2. Han är läragsig i ungdomen, talar och skrifer flera språk, dem han ofta blandar tillsammans, och wårdar icke sit modersmål, hwilket han sällan talar eller skrifer rätt.

3. Han blifwer mycket spak, och håller sig merendels hos fruntimmer, som en knåhund, och wilstas helst i stora städer; ånskönt han eljest är mycket wild och bestagtig til naturen, och låter ej tänja sig til något nyttigt och alswarsamt arbete; ty han är krushufwad och sjelfgod som en tjur, och lat som en spisle-katt.

4. Han sofwer mycket, som en rotta eller gräfpling, och använder tre eller fyra timar hwar föremiddag til at pryda sit hufwad, hwarmed dock ej förstås annat än hans hår; ty han är hjernlös, som en metemask.

5. Han

* Det är bekant, at H. A. och N. Linnæus i sit nya systeme öfwer djuren ändrat titlen i första classen ifrån Quadrupedia til Mammalia, hwaruti en annan naturforskare söker någon inbillad gensägelse.

5. Han är sager, eller wil ärmestone warat, som en ros och en lilja, fast han mera liknar en swamp.

6. Han blänker ofta som en ny stålspår, och ålsfar blänkande ting: i sig sjelf är han dunkel och obegripelig, och tvåtydig som en corall.

7. Han pratar gerna, sjunger, hwifflar, och har många oläten och underliga later, då han är hos sine likar, eller fruntimmer; men då någre lärde och förnuftiga människor äro med i laget, är han antingen stum som en mört, eller talar han heldre med ögon och åthåswor, än med tungan.

8. Östa faller dock hettan på honom, at han wil hafwa högsta ordet; då han ock blåser up sig som en padda; men wid minsta förnuftig och alswarsamt motsägelse, faller han ihop, som en styf-kjortel; ty han disputerar ej gerna.

9. Han har den dygden, at sällan skymfa någon med orden; men han blir ofta skymfad och utgrinad, och har den swagheten, at sällan märka det. Han tål och lider mycket; ty han är full af passioner, som en Martyr.

10. Han är tankepridd, som en retad hystri.

11. Han ser quick ut, som en stiglitsa; men är dum som en gås.

12. Stundom har han en hop små historier at förtälja, och skrattar då han icke har mer at säga.

13. Han hoppar från det ena stället til det andra, som en bosinke, och är snäll at knäppa nötter, som en eforre.

14. Han har godt wäder-korn, som en stöfware, i synnerhet efter brunetter och stekos. Han luktar

caffé och punch på långt håll, som en häst luktar striden.

15. Han äter gerna läcker mat, är fräsmagad, och har mycket at påminna i den saken.

16. Han pratar mycket om hög smak, men vet ej hwad det är.

17. Fast han icke är född med swans, som man kattan, så hänger han doch en speta efter sig.

18. Han är den förste at antaga och aflägga nya moder, och bibringar fruntimven en mycket underlig smak härutinnan.

19. Han är öm om framfötterna, som en Babian; men orädd om hufvudet, som en bäck. Därföre går han i starkaste kölden med bart hufvud, och stoppar tafarna i en muff.

20. Han tror sig sena eller wanhedras, då han är utan sin stjer, hwilken är gjord af zne metaller, och instoppad i et foder af stin och trä. Denne brukar han dock aldrig til sit försvar. Wårjan är compassen, när han seglar på gatorna.

21. Han wil inbilla folk, i synnerhet fruntimmer, at han har sex manna wett och tolf manna styrka, som en björn: han är doch enfaldig, som en serman, och rädd, som en backhare. Därföre är han och gansta snabfotad.

22. Jcke des mindre måter han stundom sina steg, som en Indianisk tupp, eller en med adeliga grillet intagen borgare hos Moliere.

23. Han tycker mycket om musik, och at efter taktten gå tio eller tolf gånger fram och tillbaka med hatten på hufvudet, gifwa sig en stält eller afswarsam mine, och möta et fruntimmer, det han stundom skänker

skänker några öma ögnkast, och stundom kysser på händerna.

24. Han wet at sätta rendez-vous; och är pönetuet, som en näbmus.

25. Han har ingen omsorg och inga syster, och om han har några, så sköter han dem wårdslost.

26. Jcke des mindre är han ängslig, orolig och ledsen wid tiden, den han söker at fördrifwa med spel i sällskap; och med hwislande utom.

27. Han är sällan eller aldrig utan luftflaska, och mår illa, om det någon gång händer.

28. Han luktar nästan, som en desmetate.

29. Han bröstnar sig, och sätter näsan i wädret, som en struß; men bäckar sig ofta, som en anka.

30. Han ropar diable och mort i hwart annat ord, och wil heldre bli tagen af hin håle på franska, än på annat språk.

31. Han skistar ofta färgen, som camaleonten; men är doch merendels hwit om bakfötterna, och brun under näsan, af et pulwer, som han ofta drager i sig.

32. Fast han synes vara skapad til fyrfota djur, har han doch tofs i nacken som wipan, och brukar sjäddrar, som fogel grip; men wil ofta flaxa högre, än wingarna kunna bära honom.

33. Han yfwer öfwer sina sjäddrar, som en påfogel, och är högfärdig, som Asopi kråka, får och ofta samma öde.

34. Han är undersam och wäpig, som en stut-kalf.

35. Han kommer gerna fram om qwällarna, som uglas, och wil kora på alt, som en flådermus.

36. Såsom en lemning eller själrotta, går han aldrig ur wägen för någon, utan at manas därtil.

37. Han sjunger merendels wål, och ålskar at höra sirener, som bedraga honom.

38. Wid sådana tilfällen är han känslolös, som orren i leken, eller som hvalfisken, då han sprutar.

39. Han sluter i sig beröm af de stöna, som skålen sluter till och medusor.

40. Han är en afgudadyrkare till religionen, icke af gudar, utan af gudinnor, som han kallat dem, icke af något wist fruntimmer, utan af hela könnet.

41. Han är så färdig at falla på knå för dem, som en fulwuren lamunge, då han wil dö.

42. Wid alla tilfällen wisar han sig hafwa mycken omsorg om dem, så at om någon bara tappar en nål, kan han riswa sönder sig, innan han letat up och lemererat densamma.

43. Han inbillar sig, at alla fruntimmer hwar af ton så förkyllning eller annan sjukdom, hwilket gifwer honom anledning, at nästa morgon fråga, huru demå.

44. När han talar med fruntimmer, sätter han sin mun till deras öron, hwarigenom han kanske bringar dem mera mening, än någon annan.

45. Wid wiså tilfällen ser han ganska gerna ut, som en kläckare katta, och är ömsint, som en angorist get, i det han lägger handen på bröstet, blundar med ögonen, eller wisar tänderna.

46. Han tror sig ej wara skapad till annat ändamål, än at förtjuså eller blifwa förtjusd af kisslinkor.

47. Detta djur är ordsaken därtill, at hustrurna wilja taga wåldet från sina män.

48. Sådant är det rosdjur, som söker at behaga könnet så länge, till des det nästan blifwet et fruntimmer; som smilar och kryper, till des at det

skadat

skadat både dem och sig, warandes des undergifwenhet en werkan af skadelig affigt.

Flera känneteken kunde wål anföras, men dessa torde wara nog, at skilja det från förnustiga männisjor.

Det kallas hos latinske Auctorer Parasitus eller Homuncio, för sin likhet med männisjan. På Fransoska heter det Petit-Maitre: på Engelska Dangler På Swenska Språktöf, Snushane eller Stink. På Tyska Närrgen ic.

Behagar min Herre, at införa dessa hopletade känneteken i *Magasin*, så torde han därmed tjena wåre naturforskare, som i anseende till des mångfaldiga egenskaper och likhet med så många här upräknade djur, låra så bryderi nog, at hänföra det till sin wiså clas, ordo och genus

Jag för min del wil, om mögeligt är, gerna hafwa det utmönstrat både ur Swenska Natural- och Civil-historien.

..

Rårda Småsaker.

Det är icke afgjort ännu, hwilken waret Far till en Prinsessa, för hwilken Hjorward och Hjalmar slogos på Samsö. Alle tilstå wål, at des Fader kallades Jåge eller Yngve: helst Herwara Saga sådant uttryckeligen gifwer tillkännå; men de lärde blifwa swårligen enige om, hwilkendera det skal wara, antingen Yngve Frey eller Yngve Alrikson, emellan hwilke et sagobrytande tideswalg owågerligen är. Friheten at hårom säga min mening, är alt hwad

hwad jag äskar: och så wida den ej betages mig, så voterar jag på Yngve Frey. Ty af ofswannämde Saga är klart, at Oden kom til norden uti Andgrims, eller rättare des Fader Grimurs tid, hwars Soneson ofswannämde Hjorward utan twättydighet waret. Denne härstammade på sit moderne från Oden, och måste således på något sätt waret i släktkap med Fröken Ingeborg. Om man nu icke förärar Andgrim och des Son en Patriarchs älder; och det befinnes, åtminstone efter min räkning, at imellan Grimur och Yngve Ulrikson innehålles en tid af 200 år i det minsta; så ser man strax, at Yngve Ulrikson ingalunda waret denna Skönhetens, eller Fröken Ingeborgs, omtwistade Far. Om man, förutan Herwara Saga, tager andra gamla handlingar til hjelp; är bewiseligt, at släktkapen imellan Prinsessan och Hjorward ej waret annan, än följande lilla Genealogiska tabell utwiser.

Oden

Sigurlami,	Yngve I,
Swafurlami,	Njord,
Ejwora,	Yngve II,
Hjorward.	Ingeborg.

I anledning af ofswanstäende, kan jag icke i detta mål annorlunda sluta, än ofswantil Skedt är: och styrkes jag i min mening af följande omständighet. Mernämde Saga berättar, at en Oddur waret Hjalmar's Stalbroder och Secundant uti Enbiget på Samsö,

Samsö, hwarwid han mycket ridderligen sig upfört, och därpå rest tillbaka til Upsala. Andra gamla handlingar intyga, at en myndig man, wid namn Oddur, haft Yngve Freys Syster eller Dotter (hwilkendera, mins jag icke) til ägta. När man nu lägger alla föregående omständigheter tilhopa, kan man därpå ej draga annan påföljd, än den redan dragen är. Härwid torde någon invända, och påstå, at Ingeborg ändå waret Yngve den förstes Dotter. Men det går aldrig an: ty Hjorward härstammade i sjerde led af Oden; och Prinsessan skulle i den händelsen nederstiget ifrån honom i andra led, hwilket är orimeligt: helst ingen ungdom gerna friar til en Brordotter af sin Mors Farfar, med mindre man har owanlig kärlek för antiquiteter. Denne smak har ej fallet på en Hjorward, emedan Sagan berömmar Ingeborg för sin fågring. Härjämte bdr ock kommas ihåg, at kärleks-yran aldrig, det jag wet, brutet ut i dueller, när frågan waret om gamla möfåringar. Utomdes förmåler Sagan, at den Yngve som eftersökes, bodde i Upsala, hwilket med goda bewis kan sägas om Yngve Frey, men icke så om Yngve den äldre.

Hedström.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Kesande äro Herr Kyrko-Herden Hjortberg ifrån Walda, Wilhelm Wendixen ifrån Holstein, hos Dlof

Nios Westering, Herr Fogelgren ifrån Jönköping, Amiralitets Lieut. Herr Edelberg, och des Skepskrifware ifrån landscrona, hos Madame Bagge: item Vice-Häradsbördingen Herr Chr. Wilhelm Walcke ifrån Uddewalla, hos Nios Westering.

Göteborgske Wærelcoursen.

Onsdagen, den 30 April.

London	-	-	65 $\frac{1}{4}$	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	-	60	-	-	M:f R:mt.
Hamburg	-	-	59	-	-	M:f R:mt.

Antkomne äro Skepparne H. P. Hjortberg ifrån London med Packhusgods, Robert Leslie ifrån Bergen med barlast, Sven Lundberg ifrån Hamburg med Packhusgods och John Kopp ifrån Leven med fyrkol.

Utgångne Skepparne Hind. Simelius till Guarnzeu, Anders Kock till Leiswerpool, Alexander Davison och Geo. Mills till Berwick, Daniel Ostle till Newcastle, Nathaniel Burck till Boston, David Doeg till Wells, William Stead till Lissabon, Pebe Månson till Aberdeen, och Anders Andersson till Stockton med järn och bräder, John Andersson till Hamburg med sill, Arfwed Udin till Lissabon med nederlags waror, Thomas Franz till Hamburg med sill och stål.

Zeisingör. Den 19 April Nios Jensen Hultin ifrån Nyköping till Göteborg med råg. Den 20 Henke Jacob Wifler ifrån Göteborg till Ostzee med sill. Den 21 Christian Wegmer ifrån Stralsund

sund till Bordeaux med råg. Den 23 Claus Zick ifrån Göteborg till Danzig med sill.

Små Kyrko-tidningar.

Prädikanter. I morgon uti Högmessen, Cathedeta Herr Magister Gårda, och Bönedagen Adjuncten Herr Magister Montin.

Prestemöte kommer at hållas härstädes, den 10, 11 och 12 Junii: hwarom bref redan afgädt til samtliga Prostarne.

I Swenska Församlingen, äro från den 24 April til 1 Maj födde 1 Goffe- och 3ne Flickobarn: Döde Stadsstrumeflagaren Elias Jungstedt af slag, Skottakaren Anders Kindbohm af lungfot, och 3 Goffebarn af slag.

I Tyska Församlingen födt 1 barn.

Uti Kronhus-Församlingen födde 5 barn: Bigde Corporalen Anders Rosenbergs och Pigan Maria Jonas-dotter, Handtlångaren Anders Berggrens och Pigan Britta Swens-dotter, item Abraham Wibe och Pigan Annicka Josephs-dotter Nöds, Soldaten Eric Berns och Enkan Maria Nöfs-dotter, äfwen Nils Råbergs och Pigan Elin Gunnars-dotter: Döde en Soldat af Nerike och Weermelands Regemente af frossa och dysenteri, och 2ne barn af slag.

Rundgörelser.

Ostindiska Compagniet uthyfer til den 5 dennes Auction på en hop öfwerblefna waror af deras sista Skepsladningar: waror, som kunna förut beses i Magasinet.

Uti

Uti Gästgifswaregården Skåne i Marks härad kommer igenom Auction den 2 Junii at försälfas nedanstrefne Säteri, med där under liggande Hemman, och innewartande års ränta. Säteriet Hvilgsberg, hwilket består af 2ne hela Hemman, och bebos af 4 åboer. Characters byggningen är mest af ek, ligger wäl belågen, och prydes med wacker löfffog af alla slag; åkeren är ganska god, och alstrar tillräckligt lin; ången är åfwen god, beteshagar många och goda, löfffog anseentlig af alla slag, eker ej undantagne: gårdesgårdarne däromkring af sten; til kyrkan är en åttondels mil store Prestewägen, och til landsvägen en sjerdedels mil, qwarn och ålfiske med sädar, och fog i Sätilla Krono- almännings- Härunder lyda 1. Frelse- hemmanet Gårdsås tre sjerde- delar, som bebos af 3 åboer, en åttondels mil från Säteriet. Hemmanet har ång och åker, löfffog, många eker, goda hagar, med mera. 2. Wit et halft hemman, som bebos af 2ne åboer, är godt til åker och ång, hagar, lös- och Ekessfog. Säteriet med hemmanen äro belågne i Marks härad och Jousfåls socken. 3. Frelsehemmanet Sandbygd Westregården tre åtton- delar, hwilket bebos af 2 åboer, belåget en sjerdedels mil ifrån Säteriet, med lika förmåner, som de förutnämde; doch åger detta del i store sön tygnere, rik af lay, id, gös och bray, &c. Den som åstundar närmare underrättelse om dessa hemman, anmåle sig hos Herr Mantals- Commissarien Ekman på Bosgården i Sätilla socken. Den 16 dennas sjer 3dje dragningen af Hospitalis lotteriet.

På Tre Remare finnas friska Östron til köps.

Götheborgska Magasinet.

Söndagen, den 10 Maj 1760.

Fortsättning af Beskrifningen öfwer Stöldpaddan.

De Stöldpaddan wärper ägg, 100de gånger mera, än den bästa wärphöna, hwarutur efter 40 dagars hwila i sanden, ungar utfläckas genom sol- warman, lærer wara en bekant sak; men en besynnerlighet har jag rönt i dessa ägg, hwilken jag näpligen tror wara af någon upptecknad.

Förundranswärdt är, at då dessa ägg, som bestå af både hwita och blomma, såsom hönsägg, kokas: så stynar aldrig det hwita, men wäl det gula.

Jag lät flera gånger lägga åtskilliga ägg i en Skettel, och kokade dem 7 til 8 timmar, då somliga af den starka kokningen wäl sprucko sönder; men hwitan låg lika fluid uti watnet: uti dem, som woro hela, war wäl blomman ganska hård; men det hwita i ägget låg ej allenast lika klart och flytande, utan war och ganska liter warmt. Utan twifwel hafwer Skaparen gjort en sådan anstalt uti naturen, at de i sin warma sandgruswa ej skola förbrän-